

Ja, Skatten kan ikke trykke dig saa meget, at du kan faa Stedtillæg, det er kun smaa Skatter, du har at bære, for din Husleje er mere end dobbelt saa stor, saa tror jeg, den højtærede Finansminister vilde indrømme, at en saadan Argumentation var urimelig. Men det er i Virkeligheden den samme Argumentation, den højtærede Minister benytter overfor Sognekommunerne i Randers Amt; han siger til dem: Statsskatten kan ikke trykke jer, for I har en kommunal Byrde, som er lige saa høj. Jeg synes, som sagt, ikke, den højtærede Finansminister kan være en saadan Argumentation bekendt; jeg tror, at de fleste jævne Folk med en jævn Forstand vilde undse sig for at komme med en saadan Begrundelse, og jeg synes ærlig talt ogsaa, at en Mand, som mener at kunne indtage en saa høj Stilling som Finansministerens, og hvem bl. a. ogsaa Staten har kostet Penge paa at lære Nationaløkonomi, skulde undse sig ved at komme med den Slags Begrundelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Efter denne Venstretale om Skatterne vil jeg gerne udbede mig den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse et Par Punkter af Vestres Program vedrørende Skatterne. Der staar i Programmet af 1909, Punkt V, følgende: „Skatterne bør paalægges under Hensyn til Skatteevnen, og Skattelovgivningen maa forbedres under dette Hensyn“, og der fortættes i det følgende Stykke med følgende: „Tolden paa almindelige Livsfornødenheder maa ligeledes yderligere lettes eller helt bortfalde, mod at Statskassen om fornødent faar Erstatning i retfærdigere Skatter eller Afgifter.“ Siden disse Udtalelser har Venstre paa ny udtalt sig om denne Sag i Programudtalelsen af 11. Januar 1916, hvor der staar: „Venstre har ved Behandlingen af Skattelovene stedse lagt Vægt paa, at *Skattebyrden lægges paa de stærkeste Skuldre*“ — det er understreget af Venstre selv — „og denne Regel vil vi fremdeles følge. Den mindst mulige Skattebyrde bør hvile paa de ubemidlede, og Skatterne bør fordeles saaledes, at de ikke uretfærdig kommer til at tynges Erhvervslivet.“ Jeg har opfattet det ærede Medlems Tale i Dag som en Kommentar til disse Programpunkter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Venstre mener og har altid ment, at Skattebyrden bør lægges under Hensyntagen til Skatteevnen, men vi mener selvfølgelig ikke, at man kan gaa saa højt det skal være med Skatteprocenten. Hvis det skulde være Konsekvensen af en saadan Programudtalelse, at man skulde kunne gaa saa højt som muligt, maaske skulde kunne gaa til 100 pCt., vilde det betyde en Inddragen af Indkomsterne i Statskassen her i Landet. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vil have Venstre mistænkt for, at vi er Tilhængere af en saadan Skattepolitik. Det, jeg har gjort mig til Talsmand for her, er ikke det, at man ikke skulde tage Hensyn til Skatteevnen, men det er dette, at Fornuften byder, at man standser ved en Grænse, nemlig den Grænse i hvert Fald, at man ikke — som der ogsaa staar i Programmet — hemmer Erhvervslivet. Jeg har søgt at paavise, at man kan paalægge saa store Skatter, at man kan hemme Erhvervslivet, og det ønsker vi ikke, for det er ikke alene urimeligt, men det er ogsaa ufornuftigt set fra et Skattesynspunkt og ogsaa set fra deres Side, som svarer en lille Skat, naar de igennem Skattepolitikken vil hemme Erhvervslivet i at udfolde sig og derigennem bidrage til at forringe hele Landets Økonomi. Det er i ingens Interesse, og allermindst i de mindst bemidledes Interesse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det kan jo ikke diskuteres, at der skal være en Grænse et eller andet Sted. Alle Mennesker er selvfølgelig ogsaa enige om, at denne Grænse skal være fornuftig. Derom er der ingen Uenighed. Men jeg har rigtignok opfattet Vestres Udtalelse saaledes, at dette Hensyn til Erhvervslivet ikke netop tog Sigte paa at komme det, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har talt om, naar han talte om Københavneriet og de store Virksomheder i Hovedstaden, til Hjælp. Nej, man skal ikke skade Erhvervslivet; men saa skal man naturligvis ogsaa sørge for ved sin Skattelovgivning at lette Byrderne i saa høj Grad som muligt for de mindst bemidlede i Samfundet, for derved skaber man gode Købere og gavner ad den Vej Erhvervslivet. Men lad nu det være, hvad det er; den Tale var interessant, det var en konservativ overklassemæssig Kommentar til Vestres Skatteprogram.